

Berlińska Rewia Kabaretowa

scenariusz i reżyseria – Łukasz Czuż

scenografia – Michał Urban

kierownictwo muzyczne i aranżacje – Halina Jarczyk

aranżacje – Jan Jarczyk

choreografia – Rafał Dziemidok

tłumaczenia tekstów: Artur Kożuch, "Ilse" – Agnieszka Kreczmar

asystent reżysera: Anna Wierzchowska Woźniak

Występują

Moritz Novak – Tomasz Wysocki

Madame Petronela – Małgorzata Krzysica

Lulu - Iwona Konieczkowska

Serapion Grab – Tadeusz P. Łomnicki

Zizi Blut - Andrzej Deskur

Kaspar Beil - Janusz Radek

Dionysius Todd -Jarosław Szwek

Godfried Still – Stanisław Berny

Nosferatu von Murnau - Michał Chludziński

Zespół "Czarna Papryka"

Tomasz Hernik (akordeon, puzon)

Piotr Kaczmarczyk (saksofon)

Roman Klimowicz (gitara, kontrabas)

Przemysław Sokół (trąbka)

Michał Tincel (perkusja)

Paweł Zabagło (gitara)

oraz na fortepianie Marek Bazela

KTO TO ZROBIŁ?

Autorem scenariusza i reżyserem widowiska jest **Łukasz Czuj**
– twórca głośniejszej trylogii oberiucko-dadaistycznej

(*Tango Oberiu 1928*, *Sen pogodnego karalucha* i *Symfoniczna Wazelina 1917*), łączący w swoich spektaklach teatr muzyczny z dramatycznym, musical z kabaretem, nowoczesność z tradycją.

Reżyser, o którym pisano: *"Nikt w Polsce nie robi takiego teatru jak Łukasz Czuj. Artystowskiego i popularnego zarazem. Sztubackiego i poważnego"*.

Razem z gronem stałych współpracowników, a w szczególności malarzem i scenografem **Michałem Urbanem** oraz muzykiem **Haliną Jarczyk** – stworzył własny, rozpoznawalny styl teatralny.

W spektaklu **Berlińska Rewia Kabaretowa**

znalazło się ponad 20 songów zaczerpniętych z kabaretów niemieckich lat 1900-1930. Są to w większości utwory nigdy wcześniej w Polsce nie wykonywane.

Nowoczesne aranżacje przygotowane przez **Jana Jarczyka** - znanego muzyka i kompozytora od 20 lat mieszkającego w USA i Kanadzie, wykonuje na żywo zespół **Czarna Papryka**.

Kierownikiem muzycznym projektu jest dyrygent i muzyk **Halina Jarczyk**, odpowiedzialna między innymi za kształt muzyczny *Nieszpórów Ludźmierskich*. Choreografię przygotował tancerz i choreograf - **Rafał Dziemidok**.

W spektaklu występują utalentowani aktorzy Teatru Ludowego oraz znakomity wokalista **Janusz Radek**

- znany z ról w musicalach: Judasz w *Jesus Christ Super Star*, Puk w *Śnie nocy letniej*, Śpiewak Podwórzowy w *Operze za trzy grosze*. Laureat Grand Prix, nagrody dziennikarzy i publiczności 24 Przeglądu Piosenki Aktorskiej Wrocław'2003, nagrody dziennikarzy Festiwalu Opole'2003 oraz gość specjalny Festiwalu Sopot'2003.

Teatr Ludowy w Krakowie

Dom Norymberski

Berlińska Rewia Kabaretowa

CO TO JEST?

W grudniu roku 2000 w ponurym jak wizyta teściowej gmachu głównym Teatru Ludowego w Krakowie powstał mityczny już dzisiaj spektakl pt. **Opowieści Jedenastu Katów**. Wobec wrogich sił krakowskiego mieszczaństwa zmuszony był zmienić nieco swą śmiałą formę i zejść do podziemia.

Dosłownie, bowiem obecnie pod zmienionym tytułem:

Berlińska Rewia Kabaretowa

zobaczyć go można na Scenie Pod Ratuszem, czyli w czternastowiecznych piwnicach dawnego ratusza miejskiego.

Z CZYM TO SIĘ JE?

Wszystko zaczyna się w nasączonych dymem i absyntem knajpach Berlina, Monachium, Wiednia i Zurychu, gdzie w początku naszego stulecia, kompozytorzy, poeci, pieśniarze i aktorzy tworzą zupełnie nową formę sztuki: **cabaret**.

Łącząc towarzyską zgrywę z całkiem serio twórczością artystyczną, wymyślają zjawisko, które całkowicie odmieniło piosenkę, teatr, literaturę, kulturę.

Wyrafinowana forma muzyczna, czarny humor, znakomita gra aktorska i ruch sceniczny nawiązujący do dokonań współczesnego teatru tańca zapewniają półtorej godziny przyjemnego drażnienia zmysłów wszystkim miłośnikom teatru muzycznego i nie tylko im!!!

MONACHIUM 1901

"Czarna Papryka"

tekst i vocal: Michał Chłudziński; muzyka: Roman Klimowicz

"No ale Nowak nie da mi się stoczyć" (Der Novak)

tekst & muzyka: Hugo Wiener; vocal: Małgorzata Krzysica

"Morderca ciotki" (Tanten Mörder)

tekst & muzyka: Frank Wedekind; vocal: Iwona Konieczkowska

"Pieśń katów" (Elf Scharfrichter)

tekst: Leo Greiner; muzyka: Jan Jarczyk; vocal: Janusz Radek, Andrzej Deskur, Jarosław Szewc, Tadeusz P. Łomnicki

"Muerta Operita"

tekst: Łukasz Czuj; muzyka: Halina Jarczyk; vocal: Chór

"Anarchista" (Der Anarchist)

tekst & muzyka: Frank Wedekind; vocal: Tomasz Wysocki

"Gdy ktoś umiera" (Wenn eena dot ist)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Henry Krtschil; vocal: Janusz Radek & Chór

ZÜRICH 1917

"Helga Bung"

tekst: Łukasz Czuj; muzyka: Paweł Zabagło; vocal: Michał Chłudziński

„Dialog pomiędzy fiakrem i skowronkiem” tekst: Tristan Tzara i

Richard Huelsenbeck tłum. Jan Goślicki

„Gadi beri...” tekst: Tristan Tzara

"Rozbierz się Petronela, rozbierz się" (Petronela)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Friedrich Holländer;

vocal: Małgorzata Krzysica & Chór

"Ilse"

tekst & muzyka: Frank Wedekind; vocal: Małgorzata Krzysica

"Ach, oprzyj swój policzek" (Ach lege deine Wange)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Friedrich Holländer; vocal: Jarosław Szewc, Iwona Konieczkowska, Janusz Radek

"Balladka" (Baladette)

tekst: Joachim Ringelnatz; muzyka: Otto Bienert;

vocal: Janusz Radek, Andrzej Deskur; Tadeusz P. Łomnicki; Jarosław Szewc

BERLIN 1933

"Rów" (Der Graben)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Hanns Eisler ; vocal: Chór

„Pałac Mirabel" (Das Schloß Mirabel)

tekst: Otto Bierbaum; muzyka: Hannes Ruch;

vocal: Andrzej Deskur, Tadeusz P. Łomnicki, Janusz Radek, Jarosław Szewc

"Żeglarska wierność" (Seemanstreue)

tekst: Joachim Ringelnatz; muzyka: Jan Jarczyk; vocal: Andrzej Deskur

"Eine kleine Sensucht"

tekst & muzyka: Friedrich Holländer;

vocal: Iwona Konieczkowska, Janusz Radek

"Szajs is very najs"

tekst & vocal: Michał Chłudziński; muzyka: Paweł Zabagło

„Niemy kanarek” tekst: Georges Ribemont-Dessaignes tłum. Piotr Szymanowski

"Piosenka o obojętności" (Das Lied der Gleichgültigkeit)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Henry Krtschil;

vocal: Iwona Konieczkowska, Małgorzata Krzysica, Janusz Radek

"Nocny stwór" (Das Nachtgespenst)

tekst: Friedrich Holländer; muzyka: Rudolph Nelson; vocal: Tomasz Wysocki

"Ja jestem wamp" (Ich bin ein Vamp)

tekst: Marcellus Schiffer, Geza Herczeg; muzyka: Mischa Spoliansky;

vocal: Janusz Radek

"W Japonii wszystko jest ty-ci-tyć" (und in Japan ist alles so klein)

tekst: Kurt Tucholsky; muzyka: Gustav Zelibar; vocal: Andrzej Deskur, Tadeusz P. Łomnicki, Janusz Radek, Jarosław Szewc, Tomasz Wysocki

"Pełno krętaćw" (Alles Schwindel)

tekst: Marcellus Schiffer; muzyka: Mischa Spoliansky; vocal: Chór

KABARET NIEMIECKOJĘZYCZNY

Paryż » Berlin

Historia kabaretu niemieckojęzycznego, jak i wielu innych kabaretów, zaczyna się na wzgórzu **Montmartre w Paryżu**. Tam właśnie narodziła się nowa forma rozrywki, której sława szybko przekroczyła granice Francji. Wśród licznej kabaretowej publiczności nie brakowało zadomowionych na Montmartrze niemieckich artystów. Pierwszą sceną kabaretową był **Buntes Theater** (Kolorowy Teatr), zwany też przez swojego założyciela Ernsta von Wolzogena „Überbrett!“ (Nadscena). Kabaret został otwarty 18 stycznia 1901 roku w teatrze przy placu Aleksandra w Berlinie. W tym samym czasie otworzył swoją scenę drugi słynny berliński kabaret **Schall und Rauch** (Dźwięk i dym), którego założycielami byli jedni z największych niemieckich aktorów: Max Reinhardt, Friedrich Kaysslern i Martin Zickel.

Monachium

12 kwietnia 1901 roku w gospodzie „Pod Złotym Jeleniem“ przy Türkenstrasse 28 zainaugurował swoją działalność najśłynniejszy niemiecki kabaret literacki pod nazwą **Elf Scharfrichter** (Jedenastu Katów). Do najważniejszych wśród edenastu członków założycieli, z których każdy występował pod pseudonimem, należeli: pisarz **Leo Greiner** (Dionysius Tod), reżyser i aktor **Otto Falckenberg** (Peter Luft), malarz i grafik **Ernst Neuman** (Kaspar Beil), muzyk **Richard Weinhöppel** (Hannes Ruch) i francuski dziennikarz oraz piosenkarz **Marc Henry** (Balthasar Starr), jedyny, który występował w paryskim kabarecie Chat Noir i mógł pochwalić się kabaretowym doświadczeniem. Przedstawienia zwane przez wykonawców egzekucjami składały się z parodii współczesnych utworów literackich w formie scenek dramatycznych, recytacji poezji i oczywiście w przeważającej części z piosenek. Głównym celem „katów“ była krytyka burżuazyjnego stylu życia oraz filisterskiego sposobu myślenia i zachowania. Jednak najważniejszym twórcą i wykonawcą w kabarecie Elf Scharfrichter był **Frank Wedekind**. Piosenki, które napisał i śpiewał przy akompaniamencie gitary, przejęło później wielu wykonawców i śpiewane były prawie na wszystkich scenach kabaretowych w Niemczech, Austrii i Szwajcarii. Kabaret Elf Scharfrichter zamknięto w roku 1904 z powodów finansowych. Po jego rozwiązaniu, niektórzy z występujących w nim artystów postanowili wyjechać do innych miast, by zakładać nowe sceny.

Monachium » Wiedeń

Marc Henry, Hannes Ruch i Marya Delvard wyjechali do **Wiednia**, gdzie 5 stycznia 1906 roku w lokalu przy Ballgasse, przy wsparciu miejscowej bohemy artystycznej otworzyli nowy kabaret **Nachtlicht** (Nocna Latarnia).

Scena przy Ballgasse przetrwała dwa lata i miała bezpośredni wpływ na powstanie najśłynniejszego, mocno osadzonego w estetyce wiedeńskiej secesji, kabaretu **Fledermaus** (Nietoperz). Otwarcie nastąpiło 19 października 1907 roku. Kabaret mieścił się w piwnicach budynku przy Kärtnerstrasse, a jego założycielami były **Wiener Werkstätte** (Wiedeńskie Warsztaty) – towarzystwo skupiające wielu wybitnych artystów i rzemieślników stylu secesyjnego. Wnętrze nowo otwartego lokalu, którego wystrój zaprojektował uczeń **Otto Wagnera** – **Josef Hoffmann**, zachwycało premierową publiczność i krytyków. Wśród współpracowników Hoffmanna byli m.in. **Carl Otto Czeszko**, **Carl Hollitzer**, **Gustaw Klimt**, **Oskar Kokoschka**, **Emil Orlik**, **Fritz Zeymer** i **Berthold Löffler**.

Zurych

Wybuch pierwszej wojny światowej spowodował, że wielu artystów z krajów będących w konflikcie zdecydowało się na emigrację. Związani z niemieckimi kabaretami **Emmy Hennings** i **Hugo Ball** znaleźli się w Szwajcarii i 5 lutego 1916 roku w **Zurychu** w lokalu przy Spiegelgasse 1 odbył się pierwszy wieczór **Cabaret Voltaire**, który przeszedł do historii jako miejsce narodzin nowego kierunku w sztuce – dadaizmu. Obsada nowego kabaretu była międzynarodowa. Z Niemiec, oprócz Balla i Hennings, pochodził **Richard Huelsenbeck**; **Tristan Tzara** i **Marcel Janko** – z Rumunii, **Hans Arp** z Francji, **Marcel Slodki** z Polski.

Berlin

Po przegranej wojnie nastroje w Niemczech nie były najlepsze. Odbijały się one również na programie licznych scen kabaretowych i rewijowych, które powstały w tym czasie. Nacjonalistyczne i rewizjonistyczne idee serwowane były razem ze słonym dowcipem i półnagimi girlsami. W takiej sytuacji **Max Reinhardt** postanowił reaktywować swój dawny kabaret **Schall und Rauch**. W miejscu dzisiejszego Friedrichstadtpalast 8 grudnia 1919 roku, w piwnicach teatru otwarto nową scenę, na której Reinhardt chciał parodiować swoje własne inscenizacje teatralne. Wkrótce jednak w kabarecie pojawili się nowi autorzy: **Klabund**, **Kurt Tucholsky**, **Friedrich Holländer** piszący zarówno teksty jak i muzykę oraz kompozytor **Mischa Spoliansky**. Zdominowali oni jego repertuar i do dzisiaj należą do najbardziej znanych twórców tego gatunku. Kabaret **Schall und Rauch** to ostanía scena kabaretu literackiego. Działające później w latach dwudziestych i trzydziestych wielkie teatry rewijowe nastawione były na rozrywkę, i chociaż pojawiały się w nich utwory wymienionych autorów, najświetniejsze czasy kabaret miał już za sobą.

(wybór z: „Kabaret niemieckojęzyczny: Berlin, Monachium, Wiedeń, Zurych” Renaty Kopyto)

Teatr Ludowy
Osiedle Teatralne 34
31-948 Kraków
e-mail: teatr@ludowy.pl
www.teatry.art.pl

Dyrektor: Jerzy Fedorowicz

z-ca dyrektora: Jacek Strama

kierownik muzyczny: Krzysztof Sz wajgier

sekretarz literacki: Anna Wierzchowska Woźniak

koordynacja pracy artystycznej: Sylwia Salwińska, Katarzyna Kolanowska

dział promocji: Jerzy Fedorowicz Jr., Beata Strama, Ewa Zawalska

kierownik biura obsługi widza: Włodzimierz Brodecki

inspicjent: Anna Witkowska

kierownik techniczny: Zenon Maciak

oświetlenie: Robert Kania

akustyka: Dariusz Helak

brygadier sceny: Roman Sorbjan

charakteryzacja: Krystyna Ryś, Lidia Jargosz-Poręba

garderobiana: Dorota Kurowska

pracownia krawiecka damska: Maria Marcinkowska, Danuta Szkarłat

kierownik pracowni krawieckiej męskiej: Antoni Folfasiński

pracownia modniarska: Ewa Englert –Stankiewicz

prace modelatorskie i malarskie: Witold Krawczyk, Agnieszka Lizoń

prace stolarskie: Tomasz Istrati

prace tapicerskie: Stanisław Kasprzyk

prace ślusarskie: Edward Dyrda

Kasa biletowa Sceny Pod Ratuszem czynna od wtorku do soboty
w godz. 16.00 – 19.30 lub do rozpoczęcia spektaklu. W niedziele i święta
na 2 godziny przed spektaklem. Tel. (012) 421 50 16